Kristillisen tuokion laulut

Virret ja laulut ovat sävelmän osalta tekijänoikeuksista vapaita. Sanoituksen osalta muutamissa lauluissa on maininta oikeudenomistajilta saadusta luvasta.

Kuvat Pixabay, Pexels, StockSnap ja Canvan Maaginen Media

Materiaalin koostanut Teija Väinölä

SISÄLLYSLUETTELO

Aarre – Ei mikään niin voi virvoittaa 1
Enkeli – Enkeli taivaan lausui näin 2
Enkeli – Maan korvessa kulkevi lapsosen tie 3
Hauta – Oi Herra luoksein jää 4
Ilo – Herraa hyvää kiittäkää 5
Kaivo – Onpa taivaassa tarjona lapsillekin 6
Kala – Nyt silmäin alla Jeesuksen 7
Koira – Jumala ompi linnamme 8
Kukka – Kiitos sulle Jumalani 9
Kukko – Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan 10
Kuorma – Jeesus armon soi 11
Kylväjä – Oi katsohan lintua oksalla puun 12
Kyyhkynen/Pyhä Henki – Totuuden Henki 13
Käärme – Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan 14
Lammas/karitsa – Kirkasta oi Kristus meille 15
Lamppu – Kristus valo valkeuden 16
Lapsi – Mä olen niin pienoinen 17
Leipä – On ihanata ylistää 18
Lintu – Pikkulintu riemuissaan 19
Maailma – Ken on luonut sinitaivaan 20
Maja – Avaja porttis, ovesi 21
Musta/synti – Käy köyhään sydämeeni 22
Myrsky – Tuolla keinuu pieni pursi 23
Ovi – Jeesus johdata tiemme kulkua 24
Paimen – Kaitse Jeesus paimen hyvä 25
Puu – Jo joutui armas aika 26
Puu – Joulupuu on rakennettu 27
Raha – On meillä aarre verraton 28
Risti – Ei mikään niin voi virvoittaa 29
Rukous – Kiitos sulle Jumalani 30
Salama – Jonk' on turva Jumalassa 31
Silmä – Mä silmät luon ylös taivaaseen 32
Sokea – Hoosianna 33
Sormus – Iloitse morsian ja riennä vastahan 34
Sydän – Sun haltuus rakas Isäni 35
Taivas – Mun kanteleeni kauniimmin 36
Tie – Joutukaa sielut on aikamme kallis 37
Tähti – Kotomaamme 38
Valo – Mua siipeis suojaan kätke 39
Vene – Riennä riemuin eespäin vaan 40
Vesi/kaste – Oi Jumala et hylkää pientä lasta 41
Viha – Maa on niin kaunis 42
Isä meidän -rukous ja Herran siunaus 43

Aarre – Ei mikään niin voi virvoittaa

Lars T. Nyberg 1745. Suom. Elias Lagus 1790. Uud. Wilhelmi Malmivaara 1901. Virsikirjaan 1938. Sävelmä: Bartholomäus Gesius 1603, Michael Praetorius 1607.

1. Ei mikään niin voi virvoittaa,
   en muusta iloani saa,
   ei autuutta saa suurempaa
   kuin minkä Jeesus lahjoittaa.
2. En lepoa mä löytänyt,
   en muusta mistään tyyntynyt,
   ennen kuin löysin aartehen,
   ystävän, Herran Jeesuksen.
3. Muu vaivoissa ei lohduta,
   ei auta kuolon tuskissa,
   ei päästä alta murheitten
   kuin läsnäolo Jeesuksen.
4. Valmisti kuuliaisuuden,
   ja aukas oven autuuden
   Jumala meille Pojassaan,
   kun antoi hänet kuolemaan.

Enkeli – Enkeli taivaan lausui näin

Martti Luther 1535. Suom. Hemminki Maskulainen virsikirjaan 1605. Uud. Elias Lönnrot 1867, Julius Krohn 1880. Sävelmä: Saksassa 1539.

1. Enkeli taivaan lausui näin:
   Miks hämmästyitte säikähtäin?
   Mä suuren ilon ilmoitan
   maan kansoille nyt tulevan.
2. Herramme Kristus teille nyt
   on tänään tänne syntynyt,
   ja tää on teille merkiksi:
   seimessä lapsi makaapi.

8. Ah Herrani, mun Jeesuksein,
   tee asunnokses sydämein.
   Mua älä hylkää tuskassa,
   vaan vahvista ain uskossa.

10. Nyt Jumalalle kunnia,
    kun antoi ainoon Poikansa.
    Siit enkelitkin riemuiten
    veisaavat hälle kiitoksen.

Enkeli – Maan korvessa kulkevi lapsosen tie

Immi Hellén 1884. Sävelmä: Pekka Juhani Hannikainen 1898.

1. Maan korvessa kulkevi lapsosen tie,
   vaan ihana enkeli kotihin vie.
   Niin pitkä on matka, ei kotia näy,
   vaan ihana enkeli vieressä käy,
   vaan ihana enkeli vieressä käy.
2. On pimeä korpi ja kivinen tie,
   ja usein se käytävä liukaskin lie.
   Jo lapsikin helposti langeta vois,
   jos käsi ei enkelin kädessä ois,
   jos käsi ei enkelin kädessä ois.
3. Maan korvessa kulkevi lapsosen tie,
   vaan ihana enkeli kotihin vie.
   Oi laps, ethän milloinkaan ottaa sä vois,
   sun kättäsi enkelin kädestä pois,
   sun kättäsi enkelin kädestä pois.

Hauta – Oi Herra luoksein jää

Henry Francis Lyte 1847. Suom. Rauhansäveliä 1894, Martti Ruuth 1903. © Suomen Lähetysseura. Virsikirjaan 1938. Sävelmä: William Henry Monk 1861.

1. Oi Herra, luoksein jää, jo ilta on,
   ja kadonnut on valo auringon.
   Ken muu mua murheissani lohduttais,
   kelt’ turvan hädässänsä sielu sais.
2. Päiväni rientää kohti loppuaan,
   on ilo maallinen kuin varjo vaan.
   Ei ole täällä mitään pysyvää,
   vain sinä, Herra, sinä luoksein jää.
3. Sä pahan väijytykset turhiks teet,
   sä tuskat liennät, kuivaat kyyneleet.
   Miss’ on nyt, kuolema, sun voittosi,
   kun Herra Jeesus, olet kilpeni.
4. Sun, Herra, ristisi mua valaiskoon,
   kun tieni painuu kuolon laaksohon.
   Sen valon tieltä varjot häviää.
   Eläissä, kuollessa sä luoksein jää.

Ilo – Herraa hyvää kiittäkää

Jesper Swedberg 1694. Suom. 1700. Virsikirjaan 1701. Uud. Julius Krohn 1880. Sävelmä: Heinrich Albert 1640 / Ruotsissa 1820.

1. Herraa hyvää kiittäkää,
   iloiten ylistäkää,
   luodut kaikki laulakaa
   Luojan suurta kunniaa!
2. Pyhät, suuret, korkeat
   työnsä on ja oikeat,
   suuri herrautensa
   maassa on ja taivaassa.
3. Kiitos Jumalallemme
   soikoon sydämestämme
   virsin, lauluin, psalttarein,
   harpuin, huiluin, kantelein.
4. Kaikki, joissa henki on,
   kiittämään jo tulkohon
   Herraa hyvää riemulla,
   halleluja halulla!

Kaivo – Onpa taivaassa tarjona lapsillekin

Albert Midlane 1859. Suom. Johannes Wilhelm Hirwonen 1883. Sävelmä: Fredrik Engelke 1874.

1. Onpa taivaassa tarjona lapsillekin,
   jotka Jeesusta rakastavat,
   kultakruunut ja valkeat vaattehetkin,
   harput, joilla he soittelevat.
2. Puhdas kulta on tie, jota astelevat
   kera laulaen enkelien,
   Karitsan siellä kasvoja katselevat,
   veriuhria syntisien.
3. Siellä istuvat elämän lähtehellä,
   elon leipää he nauttia saa.
   Pois on yö, poissa kuolema häiritsevä
   siellä Jumala ain’ valistaa.
4. Siellä murheen ja surujen taukovi vuo,
   ikilohdutus virtaelee,
   ylistystänsä autuas Herralle tuo,
   hänen rinnoillaan lepäelee.

Kala – Nyt silmäin alla Jeesuksen

Pohjoismainen ruokavirsi 1569. Suom. Ilta Koskimies. Virsikirjaan 1938. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Loys Bourgeois 1551.

1. Nyt silmäin alla Jeesuksen
   olemme tulleet yhtehen.
   Sä, Herra, kaikki ravitset,
   siis siunaa pöydän antimet.
2. Nyt atrialta noustessa
   kiitämme, Herra, sinua.
   Sä voimaks sielun nääntyvän
   myös anna leipää elämän.

Koira – Jumala ompi linnamme

Martti Luther n. 1528. Ruots. 1536. Suom. Jaakko Finno virsikirjaan 1583. Uud. Elias Lönnrot 1864. Uud. komitea 1886. Sävelmä: Saksassa 1529.

1. Jumala ompi linnamme ja vahva turva aivan,
   on miekkamme ja kilpemme ajalla vaaran, vaivan. Se vanha vainooja, kavala, kauhea,
   on kiivas, kiukkuinen ja julma, hirmuinen.
   Vain Herra hänet voittaa.
2. On turha oma voimamme vääryyden valtaa vastaan. Me turman vallat voitamme
   Herrassa ainoastaan. Hän, Kristus, kuningas,
   on voitonruhtinas, lyö joukot helvetin,
   ne tallaa jalkoihin ja voiton meille saattaa.
4. Se Sana seisoo vahvana, he ei voi sitä kestää. Kun kanssamme on Jumala, ken meiltä voiton estää? Jos veis he henkemme, osamme,
   onnemme, ne heidän olkohon,
   vaan meidän iät on, Jumalan valtakunta.

Kukka – Kiitos sulle Jumalani

August Ludvig Storm 1891. Suom. Kaarlo J. Rahikainen 1900. Virsikirjaan 1986. Sävelmä: Oskar Merikanto 1923.

1. Kiitos sulle, Jumalani,
armostasi kaikesta,
jota elinaikanani
olen saanut tuntea.
Kiitos sulle kirkkahista,
keväisistä päivistä.
Kiitos myöskin raskahista
syksyn synkän hetkistä.

4. Kiitos sulle kukkasista,
jotka teilläin kukoisti.
Kiitos myöskin ohdakkeista,
jotka mua haavoitti.
Kiitos, että tahdot mulle
elon antaa iäisen.
Kaikesta, oi Herra, sulle
annan ikikiitoksen!

Kukko – Sinulle kiitos,
Isä maan ja taivaan

Laurentius Paulinus Gothus 1633.
Suom. virsikirjaan 1701. Uud. Julius Krohn 1880, komitea 1937.
Sävelmä: Toisinto Pohjanmaalta.

1. Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan,
   on nimes suuri, pyhä, kallis aivan,
   ja armos sun on vakaa, määrätön,
   taivaankin tähtein yli ääretön, ääretön.
2. Mua kohtaan myös sun armosi on suuri,
   mun tulis, Herra, kiittää siitä juuri.
   mun kuvakses sä loit sun kädelläs,
   hyvyytes vahvista mua väelläs, väelläs.
3. Sä, Isä, aina armostasi aivan,
   mua autoit ahdingoista, vaaran, vaivan.
   Myös suojaa niin kuin tähän päivähän,
   mua lastas vielä halki elämän, elämän.
6. Suo, etten koskaan Sanaas, Herra, kiellä,
   se yksin turvan tuopi tuskan tiellä.
   Se ompi ainut lohtu vaivahan,
   sen valo johtaa tielle taivahan, taivahan.

Kuorma – Jeesus armon soi

Johan August Gottlieb Hymander Abraham Achreniuksen virren (1769) pohjalta 1881. Virsikirjaan 1938. Sävelmä: Toisinto Raumalta.

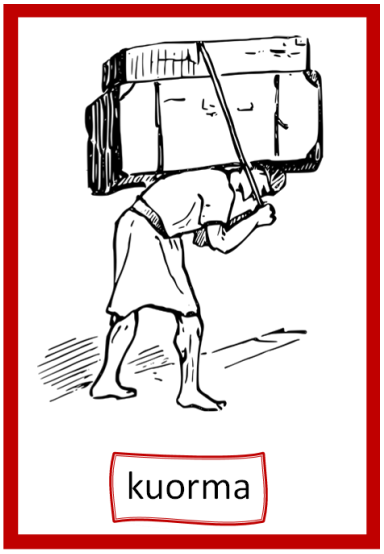

1. Jeesus armon soi, voiton meille toi,
   hän on valkeus, tie, totuus, elämä.
   Hän, vanhurskaus, armo, laupeus,
   meille nyt on ilmestynyt ylhäältä.
   Hän koitto on, hän valaisee
   ja kuolon kahleet katkaisee,
   poistaa orjuuden, kuorman syntien.
   Nyt jo aavistaa me saamme autuuden.

2. Kirkas aamun koi, päivän uuden loi,
   meitä ohjaa taivaan tietä kulkemaan.
   Luota turvaton, Herran armohon,
   ota lahjaks armo hänen armostaan.
   Hän kävi ristinkuolohon,
   ja nyt hän armoistuin on.
   Siihen luottaa saa,
   siihen turvatkaa.
   Ristin tiellä Kristuksessa riemuitkaa!

Kylväjä – Oi katsohan lintua oksalla puun

Sigismund Christian Dick 1868. Suom. Kauko Veikko Tamminen 1902. Sävelmä: Jonas Andersson 1889.

1. Oi, katsohan lintua oksalla puun, se laulaa niin kauniisti aina. Se Korkeimman kiitokseen aukaisee suun, sen mieltä ei huolet ne paina. Se laulaen Luojaansa kiittää.
2. Ei kylvä, ei niitä, ei myös kokoa se vastaisten päivien ruokaa, vaan aina sen mieli on riemuisena, ei huomisen huolista huokaa, ja silti ei puutetta kärsi.
3. Jo aamulla alkaa se laulaen työt ja päättää ne laululla illoin. Niin rauhassa oksalla nukkuu se yöt, kuin vuode ois peitetty villoin, ja kattona sillä on taivas.
4. Nyt päiväni tahtoisin kiitoksella taas alkaa tuon lintusen lailla. Myös murheen ja puutteiden painaessa voin laulella huolia vailla. Ei lapsensa tarvitse surra.

Kyyhkynen/Pyhä Henki – Totuuden Henki

Zachris Topelius 1869. Suom. Martti Ruuth 1902. © Suomen Lähetysseura
Virsikirjaan 1938. Sävelmä: Saksassa 1507.

1. Totuuden Henki, johda sinä meitä
   etsiessämme valkeuden teitä.
   Työtämme ohjaa, meitä älä heitä,
   tietomme siunaa.
2. Kaikessa näytä käsiala Luojan,
   mahtavan, viisaan, kaiken hyvän suojan.
   Kristuksen luokse, rakkauden tuojan,
   johda sä meidät.
3. Kristus sä tiemme, valo sydäntemme,
   toivomme ainut, sinä totuutemme.
   Armosi anna meille eloksemme,
   uudista meidät.
4. Anna sä, Kristus, valos meille hohtaa,
   anna sen meitä Isän kotiin johtaa.
   Jos mikä murhe meitä täällä kohtaa,
   voittohon auta.

Käärme – Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan

Laurentius Paulinus Gothus 1633. Suom. virsikirjaan 1701. Uud. Julius Krohn 1880, komitea 1937. Sävelmä: Toisinto Pohjanmaalta.

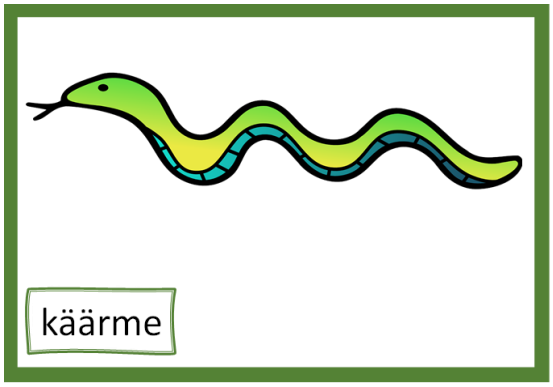

4. Synnistä oot mun kurjan pelastanut,
   pään käärmeheltä murskaks musertanut.
   Lahjoitit mulle armos, rauhasi,
   sen Kristus kuolemallaan ansaitsi, ansaitsi.

5. Armosta anteeks anna kaikki tyynni
   Kristuksen tähden syntini ja syyni.
   Mua anna palvella sua pelossas,
   ja anna autuus luonas levossas, levossas.

8. Luo minuun mieltä lujaa, rohkeata
   julistamaan sun nimes kunniata
   mi avaralta iät ilmaantuu.
   taivaankin tähtein yli ulottuu, ulottuu.

9. Yhdessä kristikunta kaikkialla,
   etelän, pohjan, idän, lännen alla,
   jo sulle, Kristus, tuokoon kiitoksen,
   nimelles ylistyksen iäisen, iäisen.

Lammas/karitsa –
Kirkasta oi Kristus meille

Gustaf Skinnari 1893. Uud. Wäinö Havas virsikirjaan 1938. Sävelmä: Heikki William Pöyhtäri 1939.

1. Kirkasta, oi Kristus, meille
ristinuhri Golgatan,
josta meille langenneille
loistaa sydän Jumalan.
Uskon silmä kiinnitä
aina kohti ristiä.

2. Synkeys nyt hajoaapi,
yöstä päivä valkenee.
Kun näin Jeesus voiton saapi,
taivas meille aukenee.
Herra Jeesus verellään
rauhan tuotti ristillään.

3. Ain on paimen lammastansa
eksyneintä säälinyt,
nostanut myös laumahansa,
siinä sitä kärsinyt.
Uskon, että käydä saan
kasvojansa katsomaan.

Lamppu – Kristus valo valkeuden

Säk. 1–3 Martin Opitz 1634. Ruots. ja säk. 4–5 Johannes Melartopaeus 1664. Suom. virsikirjaan 1701. Uud. Elias Lönnrot 1872.
© Kirkon keskusrahasto.
Sävelmä: Johann Schop 1642.

1. Kristus, valo valkeuden,
Isän Poika iäinen,
armostas me taaskin uuden
päivän saamme suloisen.
Valo varjot hajoittaa, salatutkin paljastaa,
luodut kaikki levoltansa,
kutsuu työhön virkahansa.

3. Anna, Jeesus, valos loistaa
sieluhumme pimeään,
epäusko sieltä poistaa, viedä uuteen
elämään. Kirkkaan armos valolla, synnin yö
sä karkoita. Ett’ ois elomme maan päällä,
sulle otollinen täällä.

5. Uskon lamppu lakkaamatta
öljystäsi loistakoon, käymään tietä oikeata,
Henkes meitä johtakoon. Päästä meidät
pahasta, luokses murheen laaksosta,
kiittämään sua ilomielin,
veisaamahan helein kielin.

Lapsi – Mä olen niin pienoinen

Immi Hellén (1861–1937).
Sävelmä: Mikael Nyberg (1871–1940).

1. Mä olen niin pienoinen,
   pienoinen aivan,
   sä suuri ja voimakas,
   Isäni taivaan, Isäni taivaan.
2. Siks syytä ei peljätä,
   lapsella liene,
   kun taivainen Isäni,
   tarpehet tiennee, tarpehet tiennee.
3. Kun voimani uupuvat,
   käsilläs kannat
   ja syntini armosta
   anteeksi annat, anteeksi annat.
4. Oi johdata kulkuni
   totuuden teitä!
   Et, Isäni armahin,
   lastasi heitä, lastasi heitä.

Leipä – On ihanata ylistää

Mikael Nyberg 1900. Suom. Hilja Haahti 1900. © Paula Kurki-Suonio. Virsikirjaan 1938.
Sävelmä: Toisinto Raumalta.

1. On ihanata ylistää sinua, Jumalamme,
   ja laulain kiittää armoas, hyvyyttäs
   kohtahamme. Sä kuljit aina kanssamme,
   veit taisteluissa voitolle ja olit auttajamme.
2. Ain olet ollut luonamme, aarteena
   kalleimpana. Meit’ elon vesi virvoittaa,
   ja elon leipä, Sana. Sun armos meille virtailee
   ja totuutesi valaisee, kuin tähti loistavana.
3. On virsi täällä heikko vain ja köyhä
   kiitoksemme kaikesta, minkä meille soit
   jo täällä iloksemme. Me emme kyllin johtoas
   voi ylistää ja armoas, mi siunas askelemme.
4. Sua rukoilemme Herramme,
   meit’ älä koskaan heitä.
   Suo meille Hengen valkeus,
   mi johdattaapi meitä.
   Luo usko, toivo sydämeen ja rakkautta
   Jeesukseen, vie armotahtos teitä.

Lintu – Pikkulintu riemuissaan

Sanat ja sävelmä tuntematon.

1. Pikkulintu riemuissaan laulaa aina onneaan
   Ei se jouda kaipaamaan eikä suremaan
   Ei se, ei se, jouda suremaan
2. Herättyään oksalla alkaa kohta laulella
   Tietämättään ruuastaan, laulaa kiitostaan
   Laulaa, laulaa, laulaa kiitostaan.
3. Kuule linnun laulua, katso kohti taivasta!
   Surut kulkee kulkuaan, laula sinä vaan
   Laula, laula, laula sinä vaan.
4. Kiitä Herraa päivittäin, hyvyyttänsä ylistäin!
   Vaikka täällä kärsitkin, kiitä sittenkin.
   Kiitä, kiitä, kiitä sittenkin.
5. Jos on synkkä polkusi, Herra suojaa kulkusi.
   Kohta kotiin saavutaan, aina lauletaan.
   Aina, aina, aina lauletaan.

Maailma – Ken on luonut sinitaivaan

Sanat ja sävelmä Mikael Nyberg 1902.

1. Ken on luonut sinitaivaan,
   vihertävän metsän ken?
   Ken on suonut kauneuden
   kukkasille niittyjen?
   Jumala on kaiken luonut,
   Jumala on kaiken suonut,
   ihmisille ilon tuonut niin kuin isä lapsilleen.
2. Hän on taivaan vahvuudelle pannut päivän
   paistamaan. Yöllä hänen käskystänsä
   kuu luo meille loistettaan. Tähdet
   korkeudestansa kunniaksi Jumalansa
   levittävät valoansa tänne maahan matalaan.
3. Kaikki mikä maailmassa kaunista on, ihanaa,
   se on Luojan rakkauden ihmisille antamaa.
   Ihmislapsi, kiitä, kiitä taivaallista Isää siitä,
   laulus toisten lauluun liitä
   ylistämään Jumalaa.

Maja – Avaja porttis, ovesi

Georg Weissel 1642. Ruots. Jakob Arrhenius 1694. Suom. virsikirjaan 1701. © Kirkon keskusrahasto.
Sävelmä: Ruotsissa 1697.

1. Avaja porttis, ovesi,
   käy Herraas vastaan nöyrästi, kun itse taivaan
   kuningas, sun tahtoo olla vierahas.
   Suo ilovirtes kaikua, on siitä riemu taivaassa.
   Nyt olkoon kiitos Jeesuksen,
   kun saapuu luokse syntisen.

2. Hyvyyden Jeesus myötään tuo
   ja kaiken armon sulle suo.
   Kruununsa on vanhurskaus ja valtikkansa
   laupeus. Hän tuskat tuimat sammuttaa,
   vaivoista hän sun vapahtaa.
   Nyt olkoon kiitos Jeesuksen,
   kun saapuu luokse syntisen.

5. Käy, Herra Jeesus, luokseni, tee sydämeeni
   majasi. Sä sinne armo, autuus tuo.
   Sun asuntos sen olla suo. Mua iloon taivaan
   johdata, ett’ luonas saan ain asua.
   Jo kohta Herra saapuukin.
   Niin, aamen, Jeesus rakkahin.

Musta/synti –
Käy köyhään sydämeeni

Johan Ludvig Runeberg 1857. Suom. Maria Joutsen 1900. Virsikirjaan 1938. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Keskiajalta / Saksassa 1524.

1. Käy köyhään sydämeeni sä, Henki totuuden.
   On siitä kyyneleeni, kun täyttää synti sen.
   Ei itku, tuska pestä, voi sitä vääryydestä.
   Sen teet sä armoinen.
2. Sä tunnet puutteheni. Oon aivan avuton.
   On kylmä sydämeni ja tyhjä valoton.
   Se siksi jääpi multa, mut taivahista tulta
   sinulta rukoilen.
3. En syntiturmelusta saa sielustani pois.
   En tuskaa ahdistusta, mä itse voittaa vois.
   Tyhjäksi merta luoda ja yöstä päivää tuoda,
   ei vaikeampaa ois.
4. Rukoilen, Herra yhä: käy sydämeheni.
   Sytytä valo pyhä mun synkkään mieleeni.
   Yön usvat aamu voittaa.
   Uus armon päivä koittaa,
   niin kirkkain sätehin.

Myrsky –
Tuolla keinuu pieni pursi

Sanat ja sävelmä Mikael Nyberg
1903.

1. Tuolla keinuu pieni pursi vasten tuulta
   ponnistain. Merimiesten mielen mursi
   myrsky, joka raivoaa.
2. Onko heillä pelastusta;
   onko toivoo ollenkaan?
   Myrsky-yö on sysimusta
   mielet säikkyy pelosta.
3. Silloin näkyy aaltoin päällä
   hahmo kirkas liikkuvan.
   Purressansa miehet täällä
   joutuu kauhun valtahan.
4. Tuttu ääni lausuu heille:
   "Minä oon, siis rauha vaan!"
   Sydämille järkkyneille uusi toivo tarjotaan.
5. Herran purteen astuessa
   myrsky taukoo, tyyni saa.
   Aamuruskon koittehessa
   venhe rannan saavuttaa.

Ovi – Jeesus johdata tiemme kulkua

Nikolaus Ludwig von Zinzendorf 1725. Suom. Elias Lönnrot 1874. Uud. Jooseppi Mustakallio 1900. Virsikirjaan 1938. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Adam Drese 1698.

1. Jeesus, johdata, tiemme kulkua.
   Auta, että kiiruhdamme,
   jälkiäsi noudatamme.
   Kätes meille suo, ohjaa Isäs luo.
2. Alla kyynelten, Jeesus, pyytelen,
   etten turhaan valittaisi
   enkä tieltäs poikkeaisi.
   Koetusten tie, luokses, Herra, vie.
3. Murheen alhossa, ole turvana,
   että armos vahvistaisi,
   kestävyyteen totuttaisi,
   mieltä ylentäin, maasta ylöspäin.
4. Johda matkani, rakas Herrani.
   Auta taistoin, tuskain tiellä,
   korjaa tieni, päässä siellä.
   Avaa ovesi, päästä lepoosi.

Paimen – Kaitse Jeesus paimen hyvä

Säk. 1–4 mahd. Siegmund von Birken 1663. Säk. 6 saksalainen 1698. Suom. ja säk. 5 Knut Legat Lindström 1867. Virsikirjaan 1886. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä:Ruotsissa 1697.

1. Kaitse, Jeesus, paimen hyvä,
   laumassasi minua.
   Eksyvä ja erehtyvä olen ilman sinua.
   Luonas turvani on parhain,
   ah, jos siihen mä jo varhain
   nuoruudessa pääsisin,
   loppuun asti pysyisin.

2. Hyvä paimen rakastaapi omaa
   lammaslaumaansa. Rakkautta myös hän saapi
   lampailtansa omilta. Niin mua hoida
   armossasi, hyvä paimen huomassasi,
   että myös mä rakastan sinua vain ainian.

6. Jeesus, tule turvakseni,
   Jeesus, mulle armos tuo.
   Kasvos käännä puoleheni,
   sielulleni rauha suo. Ääntäs auta kuulemahan.
   Sinua vain seuraamahan.
   Kiitos aina olkoon sun, hyvä paimeneni mun.

Puu – Jo joutui armas aika

Mahd. Israel Kolmodin 1694. Suom. 1700. Virsikirjaan 1701. Uud. Alfred Brynolf Roos 1867, komitea 1937. Sävelmä: Ruotsissa 1697.

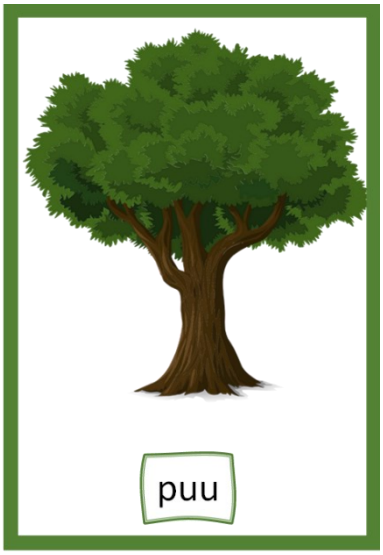

1. Jo joutui armas aika
   ja suvi suloinen.
   Kauniisti joka paikkaa koristaa kukkanen.
   Nyt siunaustaan suopi taas lämpö auringon,
   se luonnon uudeks luopi, sen kutsuu elohon.
2. Taas niityt vihannoivat ja laiho laaksossa.
   Puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa.
   Se meille muistuttaapi hyvyyttäs, Jumala,
   ihmeitäs julistaapi se vuosi vuodelta.
3. Taas linnut laulujansa visertää kauniisti,
   myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi!
   Mun sieluni, sä liitä myös äänes kuorohon
   ja armon Herraa kiitä, kun laupias hän on.
4. Oi Jeesus Kristus jalo ja kirkas paisteemme,
   sä sydäntemme valo, ain asu luonamme.
   Sun rakkautes liekki sytytä rintaamme,
   luo meihin uusi mieli,
   pois poista murheemme.

Puu – Joulupuu on rakennettu

Gustaf Oskar Schönemann 1876. Sävelmä: Kansansävelmä Suomesta.

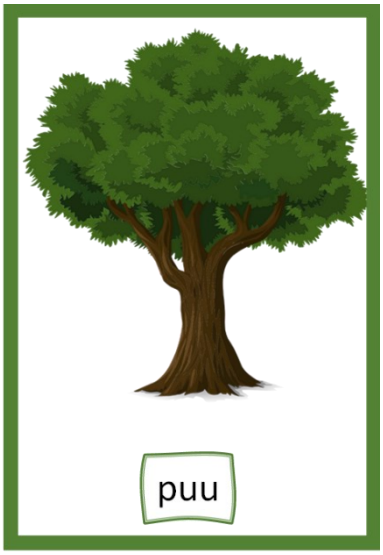

1. Joulupuu on rakennettu,
   joulu on jo ovella.
   Namusia ripustettu
   ompi kuusen oksilla.
2. Kuusen pienet kynttiläiset valaisevat kauniisti.
   Ympärillä lapsukaiset laulelevat sulosti.
3. Kiitos sulle, Jeesuksemme,
   kallis Vapahtajamme,
   kun sä tulit vieraaksemme,
   paras joululahjamme.
4. Tullessasi toit sä valon,
   lahjat runsaat, rikkahat.
   Autuuden ja anteeksannon,
   kaikki taivaan tavarat.
5. Anna, Jeesus, Henkes hyvän
   meidän sydämihimme
   viritellä uskon valon!
   Siunaa, Jeesus, joulumme!

Raha – On meillä aarre verraton

Johan Ludvig Runeberg 1857. Suom. Knut Legat Lindström 1860. Virsikirjaan 1886. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Burkhard Waldis 1553.

1. On meillä aarre verraton, se kalliimpi on kultaa, ja kivet kalleimmatkin on sen rinnalla vain multaa. Tää lahja kallis taivahan, tää parhain aartehemme on pyhä Sana Jumalan, sen saimme omaksemme.
2. Kun ruoste, koi ja aika syö muun kaiken kokonansa, kun usein raukee ihmistyö jo kohta alkaissansa, kun maa ja taivas hukkuupi ja häviääpi kerran, niin horjumaton iäti on pyhä Sana Herran.

7. Siis kiitos, Herra laupias, nyt lakkaamatta aivan, kun sinä meille Sanassas, osoitat tietä taivaan. Ken nyt on köyhä, rikas ken
sun Sanas saatuansa!
Tään kalliin aarteen jokainen
saa pitää omanansa.

Risti – Ei mikään niin voi virvoittaa

Lars T. Nyberg 1745. Suom. Elias Lagus 1790. Uud. Wilhelmi Malmivaara 1901. Virsikirjaan 1938. Sävelmä: Bartholomäus Gesius 1603, Michael Praetorius 1607.

5. Ainoa anteeks'antamus,
ainoa synnin sovitus
ja ainoa tie armohon
Jeesuksen risti yksin on.

6. On ainut neuvo huonolle,
on ainut turva heikolle
ja ainut meillä puolustus
Jeesuksen esirukous.

8. Ainoa tosi viisaus
ja ainoa vanhurskaus,
ainoa puhdas pyhitys
on Vapahtajan yhteys.

9. Muut kuollessa ei rauhaa saa,
ei kestä Herran kunniaa,
ei pysy eessä Jumalan
kuin seuraajat vain Karitsan.

Rukous – Kiitos sulle Jumalani

August Ludvig Storm 1891. Suom. Kaarlo J. Rahikainen 1900. Virsikirjaan 1986. Sävelmä: Oskar Merikanto 1923.

2. Kiitos, että rukoukset
monet, monet kuulit sä.
Kiitos, että pyynnöt toiset
eivät saaneet täyttyä.
Kiitos, kun mä hädässäni
avun saan sun kauttasi.
Kiitos, että synneistäni
vapahtavi Poikasi.

3. Kiitos sulle jokaisesta
elämäni hetkestä.
Kiitos päivän paistehesta
niin kuin pimeydestä.
Kiitos sulle taisteluista,
rististäkin, Jumalain.
Kiitos, että aina muistat,
autat mua tuskissain.

Salama – Jonk’ on turva Jumalassa

Lina Sandell 1855. Suom. Harpunsäveliä 1886. Sävelmä: Ruotsista 1873.

1. Jonk on turva Jumalassa,
   turvassa on paremmassa,
   kuin on tähti taivahalla, lintuemon siiven alla.
   kuin on tähti taivahalla, lintuemon siiven alla
2. Herra hoitaa omiansa Siionissa armollansa.
   Aina heille tarpeet antaa, käsillänsä heitä
   kantaa. Aina heille tarpeet antaa,
   käsillänsä heitä kantaa.
3. Niit’ ei hänen kädestänsä tempaa kenkään
   ikänänsä, jotka omakseen hän osti, kuolost’
   elämähän nosti. Jotka omakseen hän osti,
   kuolost’ elämähän nosti.
5. Käyköön myöten taikka vastaan,
   eipä Isä, heitä lastaan. Kaikk’ on hänen
   aikehensa, tosionneks omillensa.
   Kaikk’ on hänen aikehensa,
   tosionneks omillensa.

Silmä – Mä silmät luon ylös taivaaseen

Johan Ludvig Runeberg 1857. Suom. 1863. Uud. Julius Krohn 1880. Virsikirjaan 1886. Sävelmä: Rudolf Lagi 1867.

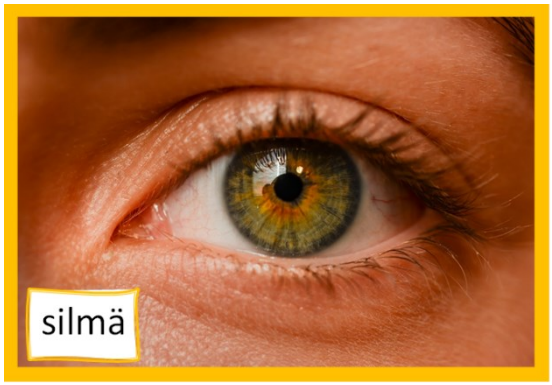

1. Mä silmät luon ylös taivaaseen
   ja yhteen käteni liitän.
   Sua Herra, ystävä lapsien,
   nyt hartain mielin mä kiitän.
2. Sua riemullista on ylistää, ja mielelläni sen
   teenkin. Ei sulta pieninkään unhoon jää,
   vaan katsot myös vähäiseenkin.
3. Oi kiitos kaikesta, minkä soi sun armos
   armasta mulle ja siitä myös, mitä nyt en voi
   mä tyystin lausua sulle.
4. Mä taimi olen sun tarhassas
   ja varten taivasta luotu,
   sun armollisehen huomahas
   jo syntymästäni suotu.
5. Mua suojaa sä, Isä armoinen,
   sun Henkes voimalla vielä
   ja tieni johdata taivaaseen,
   iäiseen elohon siellä.

Sokea – Hoosianna

Matt. 21:9 pohjalta. Suom. 1871. Virsikirjaan 1986. Sävelmä: G. J. Vogler n. 1795.

Hoosianna, Daavidin Poika, kiitetty olkoon hän!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.
Hoosianna, Daavidin Poika, kiitetty olkoon hän!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.

Hoosianna, hoosianna, hoosianna, hoosianna!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.
Hoosianna, hoosianna, hoosianna, hoosianna!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.

Hoosianna, Daavidin Poika, kiitetty olkoon hän!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.
Hoosianna, hoosianna, hoosianna, hoosianna!
Kiitetty Daavidin Poika, joka tulee Herran nimeen.

Sormus – Iloitse morsian ja riennä vastahan

Tanskalainen 1500-luvulta. Suom. Hemminki Maskulainen virsikirjaan 1605. Uud. Elias Lönnrot 1864. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Jakob Regnart 1574.

1. Iloitse, morsian, ja riennä vastahan.
   Hän saapuu, kuninkaasi,
   sun, Siion, ruhtinaasi.
   Nyt kiitos hälle kanna ylistys, hoosianna!

4. Hän voitti saatanan, ja surmas kuoleman.
   Nyt saarnaa rauhaa meille,
   synteihin langenneille.
   Nyt kiitos hälle kanna ylistys, hoosianna!

6. Hän kihlaa itselleen sun morsiamekseen.
   Sun orjuudesta ostaa ja kunniaansa nostaa.
   Nyt kiitos hälle kanna ylistys, hoosianna!

7. Aukaise porttisi sun vierahallesi.
   Hän tahtoo luokses tulla ja omanas ain olla.
   Nyt kiitos hälle kanna ylistys, hoosianna!

8. Nyt ilomielellä sun äänes ylennä
   armonsa kiitokseksi, uhriksi mieluiseksi.
   Nyt kiitos hälle kanna ylistys, hoosianna!

Sydän – Sun haltuus rakas Isäni

Nicolaus Selnecker 1578 ja Martin Moller 1587. Ruots. Haquin Ausius 1641, uud. Jesper Swedberg 1694. Suom. virsikirjaan 1701. Uud. komitea 1937. Sävelmä: Ranskassa 1543.

1. Sun haltuus, rakas Isäni,
   mä aina annan itseni.
   Mun sieluni ja ruumiini
   sä Herra, ota suojaasi.
2. Mun sieluni ja ruumiini
   sun omas ovat, Herrani.
   Siis omas ota huomahas,
   en pelkää sinun suojassas.
3. Sun, Isä, tahtoos tyytyen
   saa sydän levon suloisen.
   Oot hädässä ja tuskassa
   mun auttajani ainoa.
4. Sen uskon, rakas Isäni,
   vaan muista heikkouttani.
   Sun lastas auta vaivassa,
   suo ilo luonas taivaassa.

Taivas – Mun kanteleeni kauniimmin

Kleofas Immanuel Nordlund 1871.
Sävelmä: Kreeta Haapasalo.

1. Mun kanteleeni kauniimmin
   taivaassa kerran soi.
   Mun kanteleeni kauniimmin
   taivaassa kerran soi.
   Ja uusin äänin suloisin mun suuni laulaa voi.
   Ja uusin äänin suloisin mun suuni laulaa voi.

2. Nyt halleluja rakkaalle mun Jeesukselleni!
   Nyt halleluja rakkaalle mun Jeesukselleni!
   Niin autuas on päivä se, kun pääsen luoksesi!
   Niin autuas on päivä se, kun pääsen luoksesi!

Tie – Joutukaa sielut on aikamme kallis

Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790. Uud. Wilhelmi Malmivaara 1893, Simo Korpela 1903. Virsikirjaan 1938. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Toisinto Laukaasta.

1. Joutukaa, sielut, on aikamme kallis,
vuotemme virtana vierivi pois.
Jeesus ei syntisen sortua sallis,
kaikille armosta autuuden sois.
Oi valitkaa tie, joka elämään vie!
Kohta jo päättynyt päivämme lie.

3. Maailman rakkaus mielestä heitä,
riemulla rientääkses kotia päin.
Kiittäen häntä, jok’ auttavi meitä,
armonsa ihmeitä ain ylistäin.
Näin taivaasehen tiemme vaarallinen
kulkevi korvesta kiusausten.

4. Armahin Jeesus, käy kanssamme tiellä
johtaen, nostaen, varoittaen.
Kiusaaja meitä, kun tahtovi niellä,
lannista viekkahat vehkehet sen.
Ain armosi suo, hyvä turvasi tuo,
vie meidät autuuteen istuimes luo.

Tähti – Kotomaamme

Johan Fredrik Granlund 1863. Sävelmä: Kansansävelmä Suomesta.

1. Täällä pohjantähden alla on nyt
   kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen
   toisen kodon saamme,
   mutta tähtein tuolla puolen
   toisen kodon saamme.
2. Täällä on kuin kukkasella aika lyhyt meillä,
   siellä ilo loppumaton niin kuin enkeleillä,
   siellä ilo loppumaton niin kuin enkeleillä.
3. Täällä sydän huokailee ja itku silmän täyttää.
   Siellä sydän iloitsee ja silmä riemun näyttää.
   Siellä sydän iloitsee ja silmä riemun näyttää.
4. Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä.
   Siellä kun on kotomaani,
   sinne tahdon mennä.
   Siellä kun on kotomaani,
   sinne tahdon mennä.

Valo – Mua siipeis suojaan kätke

Lina Sandell 1865. Suom. 1900. Virsikirjaan 1938. Sävelmä: Kansansävelmä Skånesta.

1. Mua siipeis suojaan kätke,
   oi Jeesus, Herrani.
   Suojassas suo mun olla,
   jos kuinka kävisi.
   Sä kaikeks tule mulle
   valollas, neuvoillas.
   Suo joka päivä elää
   mun yksin armostas.
2. Suo anteeks kaikki synnit,
   puhdista verelläs,
   luo minuun uusi mieli,
   pyhitä Hengelläs.
   Ja meidät suuret, pienet
   sun sulje suojahas,
   yö rauhainen suo meille,
   oi Jeesus, laupias.

Vene – Riennä riemuin eespäin vaan

Christian E. Richardt 1868. Suom. Pekka Juhani Hannikainen. Sävelmä: P. J. Hannikainen 1903.

1. Riennä riemuin eespäin vaan,
   tietä Jumalasi.
   Joskin löydät määrämaan vasta kuollessasi.
   Joskin löydät määrämaan vasta kuollessasi.
2. Ällös pelkää yötä maan;
   taivaan tähdet loistaa.
   Luota Herraan Jumalaan,
   hän voi varjot poistaa!
   Luota Herraan Jumalaan,
   hän voi varjot poistaa!
3. Totta sekä oikeaa
   horjumatta puolla!
   Herran tiellä ihanaa elää on ja kuolla!
   Herran tiellä ihanaa elää on ja kuolla!

Vesi/kaste – Oi Jumala et hylkää pientä lasta

Jesper Swedberg 1694. Suom. Bengt Jakob Ignatius 1824. Uud. Julius Krohn 1880. Virsikirjaan 1886. Uud. komitea 1937. © Kirkon keskusrahasto. Sävelmä: Ranskassa 1542.

1. Oi Jumala, et hylkää pientä lasta,
   vaan katsot puoleheni taivahasta.
   Kun lapsenas suot tulla luoksesi,
   tää kuule nyt mun rukoukseni.
2. Sä tähän maailmaan mun olet luonut,
   ruumiin ja sielun, kaikki olet suonut.
   Jo kasteessa sä minut puhdistit,
   sun omaks lapseksesi omistit.
3. Suo, että tahtoas mä noudattaisin,
   sun Sanaas pyhää aina rakastaisin.
   En tietäni voi itse ohjata,
   siis minua, oi Isä, johdata.
7. Mun elää anna kunniakses aina,
   jo lapsena sun pelkos mieleen paina.
   Mun täällä anna kasvaa armossas
   ja kasvos nähdä kerran taivaassas.

Viha – Maa on niin kaunis

Bernhard Severin Ingemann 1850.
Suom. 1887, Hilja Haahti 1903.
© Paula Kurki-Suonio. Virsikirjaan 1986. Sävelmä: Saksassa 1842.

1. Maa on niin kaunis,
   kirkas Luojan taivas,
   ihana on sielujen toiviotie.
   Maailman kautta
   kuljemme laulain,
   taivasta kohti matka vie.

2. Kiitävi aika,
   vierähtävät vuodet,
   miespolvet vaipuvat unholaan.
   Kirkasna aina
   sielujen laulun
   taivainen sointu säilyy vaan.

3. Enkelit ensin
   paimenille lauloi,
   sielusta sieluhun kaiku soi:
   Kunnia Herran,
   maassa nyt rauha,
   kun Jeesus meille armon toi.

Isä meidän -rukous ja Herran siunaus

Isä meidän

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.
Anna meille tänä päivänä
meidän jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille meidän syntimme anteeksi
niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.
Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia
iankaikkisesti. Aamen.

Herran siunaus

Herra siunatkoon meitä ja varjelkoon meitä.
Herra valistakoon kasvonsa meille
ja olkoon meille armollinen.
Herra kääntäköön kasvonsa
meidän puoleemme ja antakoon meille rauhan.
Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.